

**DOKUMENT KOŃCOWY XV KAPITUŁY GENERALNEJ
ZGROMADZENIA MISJONARZY ŚWIĘTEJ RODZINY
Jubileuszowy Rok Nadziei
i 130. Rocznicą Zgromadzenia**

RZYM 7-26 PAŹDZIERNIKA 2025

CAMMINIAMO
insieme per portare
LA SPERANZA
ai lontani

XV Capitolo Generale dei Missionari della Sacra Famiglia

ROMA 2025

Do wszystkich Współbraci Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny

Droży Współbracia,

W atmosferze modlitwy, braterstwa i wspólnej pracy zebrało się trzydziestu siedmiu członków XV Kapituły Generalnej 2025. Dwóch delegatów z Madagaskaru nie mogło przybyć z powodu ograniczeń wizowych i sytuacji społeczno-politycznej.

Przedstawiliśmy i wysłuchaliśmy sprawozdań Prowincji i Delegacji, Zarządu Generalnego i jego Komisji, Sekretarza Generalnego oraz Ekonomę Generalnego. W oparciu o sprawozdania, oceny i dyskusje w Grupach Roboczych (8), Grupach Językowych (4), sesjach plenarnych i konferencjach, opracowywaliśmy dalsze analizy, decyzje i zalecenia dla dobra naszego Zgromadzenia w służbie Kościołowi. (Konst. 165)

Spoza Zgromadzenia zaprosiliśmy Siostrę Niclę Spezzati ASC, była Podsekretarz Dykasterii ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, która wygłosiła konferencję na temat świadectwa życia zakonnego w świecie i w Kościele dzisiaj; Księdza Silvano Marisę MS, byłego Przełożonego Generalnego Misjonarzy Saletynów, który wygłosił referat na temat globalnego kryzysu powołań i rozkwitu powołań w Afryce i Azji, omawiając swoje doświadczenia w kierowaniu Misjonarzami Saletynami; a kardynał Mario Grech, Sekretarz Generalny Synodu Biskupów, wygłosił referat na temat synodalności. Ich wystąpienia, a także wystąpienia naszych współbraci, prawdziwie wzbogaciły nasze refleksje.

Motyw Kapituły, „Idziemy razem, aby nieść nadzieję tym, którzy są daleko”, w 130. rocznicę powstania naszego Zgromadzenia, stał się duchem Kapituły. Podczas Kapituły każdy z nas proponował najlepsze podejście z różnych perspektyw. Dyskusje, zarówno spokojne, jak i ożywione, rozwijały się jako dynamiczna, wspólna podróż, ale ostatecznie zwyciężał duch synodalności.

Tak, decyzje i zalecenia zawarte w Dokumencie Końcowym są ważne. Ale jeszcze ważniejszy jest proces wzajemnego słuchania. Najważniejsza jest jednak ich realizacja w naszym świadectwie w różnych misjach i wspólnotach, w życiu wspólnotowym zakonników, w formacji i duszpasterstwie powołań, rodzin i Przyjaciół MSF, w zarządzaniu i synodalności jako wspólnym przewodnikiem na lata 2025-2031. Nasze osobiste i wspólnotowe zaangażowanie jest z pewnością konieczne.

Przed, w trakcie i po Kapitułe Generalnej wielu Współbraci i Przyjaciół MSF, wiernych, zakonników i zakonnic, kapłanów i biskupów modliło się za nas. Jesteśmy głęboko wdzięczni. Podczas Kapituły odczuwaliśmy błogosławieństwo Świętej Rodziny z Nazaretu, opiekę Matki Bożej z La Salette i niebiańskie przewodnictwo Ojca Jeana Baptiste'a Berthiera. Niech Jezus, Maryja i Józef prowadzą nas wszystkich.

W imieniu Współbraci Kapitulnych i nowego Zarządu Generalnego,

Ks. Agustinus Purnama MSF

Przełożony Generalny

I. WPROWADZENIE

1. 130 lat po założeniu Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny przez Czcigodnego Ojca Jeana Baptiste'a Berthiera, XV Kapituła Generalna Zgromadzenia, pod przewodnictwem Ducha Świętego, podjęła wyzwanie, przed którym stoją Misjonarze Świętej Rodziny w dzisiejszych czasach. Aby nieustannie urzeczywistniać naszą tożsamość i charyzmat oraz promować synodalność i zgromadzeniowość, Kapituła czerpała inspirację z motta: "**Idziemy razem, aby nieść nadzieję tym, którzy są daleko**".

2. **Idziemy** symbolizuje misyjny dynamizm wspólnoty MSF, która zawsze poszukuje woli Bożej. **Wspólnie** podkreśla wartość naszego wzajemnego wsparcia w życiu i pracy w duchu synodalności. **Niesienie nadziei**, jak przypomina nam Rok Jubileuszowy, wyraża pragnienie radosnego kontynuowania dzieła naszego Ojca Założyciela, który nigdy nie stracił swojej wielkiej nadziei pomimo trudności związanych z założeniem naszego Zgromadzenia. „**Daleko**” oznacza osoby znajdujące się w trudnych sytuacjach, cierpiące z powodu ubóstwa i izolacji, materialnej lub duchowej, społecznej lub geograficznej.

3. Czując potrzebę wcielenia w życie różnych kwestii, które rozważaliśmy podczas Kapituły Generalnej, podejmujemy następujące decyzje.

II. OPIS SYTUACJI

1. Świat, w którym żyjemy

1.1. Nasze czasy opisywane są na różne sposoby, na przykład poprzez: post-modernizm, globalizację, erę pluralizmu, technologizację, desakralizację oraz przemiany antropologiczne, religijne i kulturowe.

1.2. Wszystkie te definicje dążą do wyrażenia procesu szybkich i ciągłych zmian, które niosą ze sobą: relatywizm wartości, indywidualizm, utratę sensu i permanentną niepewność (wojny, konflikty i różne formy prześladowań); konflikt między zachowaniem starych modeli życia a aktywizacją nowych. W konsekwencji, żyjemy w czasie próby.

1.3. Z drugiej strony, odkrywamy również znaki nadziei, zwłaszcza wśród młodych ludzi, którzy utożsamiają się z wartościami Ewangelii: dążeniem do sprawiedliwości społecznej i pokoju, zaangażowaniem na rzecz praw człowieka, wolontariatem i solidarnością, większą świadomością ekologiczną, szczerym poszukiwaniem żywszej i bardziej autentycznej wiary, kontaktem między kulturami oraz pragnieniem odkrywania nowych sposobów przeżywania duchowości.

1.4. W tym kontekście musimy podtrzymywać wiarę naszego Założyciela, że Chrystus nadaje sens życiu człowieka wszystkich czasów.

2. Sytuacja MSF

2.1. Warunki różnią się w zależności od kraju, w którym działamy.

2.2. W delegacjach europejskich i północnoamerykańskiej obserwuje się starzenie się członków, spowodowane brakiem powołań. W tej ostatniej większość parafii zarządzanych przez członków delegacji jest obecnie powierzona członkom z innych prowincji.

2.3. Powołania są w prowincjach Polski, Ameryki Łacińskiej (w tym w Mozambiku), Jawy, Kalimantanu i Madagaskaru. Pomimo nowych powołań, w niektórych prowincjach, w tym w Polsce, Ameryce Łacińskiej i na Jawie, widoczne są oznaki starzenia się. Ogólnie rzecz biorąc, liczba członków Zgromadzenia zmniejszyła się w ciągu ostatnich sześciu lat z 771 do 704.

2.4. W całym Zgromadzeniu występuje różnorodność języków, kultur, zwyczajów, warunków życia, formacji i sposobów wypełniania misji. Ta różnorodność jest bogactwem, ale jednocześnie stanowi wyzwanie dla komunikacji i współpracy.

2.5. Aby ułatwić współpracę, Kapituła Generalna z 2019 roku podjęła decyzję o ustanowieniu języka włoskiego językiem oficjalnym Zgromadzenia. Prowincje są zachęcane do włączenia nauczania języka włoskiego do formacji początkowej.

2.6. Ogólnie rzecz biorąc, życie wspólnotowe jest dobre. Jednakże, ponieważ współbracia zajmują się głównie posługą parafialną, w niektórych przypadkach życie wspólnotowe jest ograniczone, ponieważ niektórzy z nich mieszkają samotnie w parafii. Prowadzi to do braku widoczności naszej tożsamości MSF i mylenia nas z księżmi diecezjalnymi.

2.7. Współpracujemy z osobami świeckimi, zwłaszcza z Przyjaciółmi MSF (AMSF), którzy dzielą naszą duchowość.

3. Nasze oczekiwania – dokąd zmierzamy?

3.1. Współbracia mają różne oczekiwania co do kierunku, w jakim powinno podążać Zgromadzenie.

3.2. Przede wszystkim istnieje nieustanne dążenie do realizacji charyzmatu i misji Zgromadzenia, co wyraża się w pragnieniu lepszego zrozumienia pism naszego Założyciela i wznawianiu jego fundamentalnych dzieł.

3.3. **Zgromadzeniowość.** Istnieje pragnienie przezwyciężenia prowincjonalizmu i wzmocnienia roli Przełożonego Generalnego, który kieruje Zgromadzeniem i promuje współpracę między prowincjami i delegacjami oraz między samymi współbraćmi.

3.4. **Powołania.** Członkowie są świadomi pilnej potrzeby duszpasterstwa powołań w kontekście rosnącej sekularyzacji i spadku praktyk religijnych. Oczekuje się, że Zgromadzenie wykorzysta wszelkie dostępne możliwości, w tym działalność misyjną na obszarach uważanych za bardziej sprzyjające powołaniom, takich jak Afryka i Azja.

3.5. **Formacja.** Istnieje potrzeba bardziej ustrukturyzowanej koordynacji przygotowania ciągłego formatorów na poziomie zgromadzenia.

3.6. **Duszpasterstwo rodzin.** Duszpasterstwo rodzin jest specyficznym i fundamentalnym elementem naszego charyzmatu, opartego na życiu Świętej Rodziny. Niezbędne jest podejmowanie specjalistycznych studiów w dziedzinie duszpasterstwa rodzin, promowanie spotkań współbraci w celu dzielenia się najlepszymi praktykami i materiałami oraz współpraca ze świeckimi, zwłaszcza z AMSF.

3.7. **Misje.** Istnieje rosnące zapotrzebowanie na współpracę między różnymi prowincjami na misjach poprzez ustalanie priorytetów misyjnych.

III. HORYZONT

Świętując 130. rocznicę założenia Zgromadzenia przez Czcigodnego Ojca Jeana Baptiste Berthiera, pod przewodnictwem Ducha Świętego, jako Misjonarze Świętej Rodziny, stanowiący część Kościoła misyjnego i synodalnego, odnawiamy nasz entuzjazm misyjny i zobowiązujemy się do promowania synodalności i zgromadzeniowości, podążając razem, aby nieść nadzieję tym, którzy są daleko, jako żywe świadectwo Królestwa Bożego.

IV. LINIE INSPIRUJĄCE I OPERACYJNE

1. MISJE

A. Linia inspirująca

Nasze Zgromadzenie, tak jak Kościół, ma charakter misyjny, wychodzący i synodalny. Pragniemy być blisko oddalonych i ubogich (duchowo i materialnie), którzy mają konkretne oblicza w Kościołach lokalnych, i dzielić się z nimi życiem z nowym zapałem i misyjnym entuzjazmem. (Footnote C 2; Dilexit Te 110)

B. Linie operacyjne

1. Wzmacniać relacje z biskupami w naszych Prowincjach, aktualizować i/lub zawierać pisemne umowy dotyczące naszej misji oraz kontynuować współpracę z innymi zgromadzeniami misyjnymi w celu promowania otwartości.
2. Wzmacniać fronty misyjne z perspektywy zgromadzenia jako sposób realizacji naszej misji, oraz określać kryteria i priorytety zgromadzenia przy rozeznawaniu naszej obecności, w tym w dziedzinie powołań.
3. Dokonywać przeglądu i oceny różnych frontów misyjnych, parafii i działań duszpasterskich, aby lepiej dostosować je do naszego charyzmatu i ukierunkować podejmowanie decyzji dotyczących przyszłych misji.
4. Realizować nasze zadania misyjne w sposób wspólnotowy, unikając, w miarę możliwości, sytuacji, w których nasi współbracia mieszkaliby lub pracowaliby w pojedynkę.
5. Priorytetem jest formacja na polu misyjnym, zarówno początkowa, jak i ciągła, a także formacja świeckich, aby stworzyć i wzmocnić kulturę zaangażowania i gotowości do podejmowania inicjatyw misyjnych.

2. RODZINA I PRZYJACIELE MSF

A. Linia inspirująca

Jako Misjonarze Świętej Rodziny, jesteśmy inspirowani przez naszego Czcigodnego Założyciela, Ojca Jeana Baptiste'a Berthiera, by poprzez życie wspólnotowe dawać świadectwo, że jesteśmy rodziną zakonną, i kłaść nacisk w naszej posłudze duszpasterskiej na troskę o rodziny i o Przyjaciół Misjonarzy Świętej Rodziny (AMSF). Jak nas uczył, posługa rodzinom jest dla nas również posługą na rzecz powołań (Konst. 4), a rodzina chrześcijańska jest małym Kościołem domowym (LG 11) i znakiem Królestwa Bożego.

B. Linie operacyjne

1. Utworzyć lub wzmocnić Prowincjalne Komisje Duszpasterstwa Rodzin w prowincjach, koordynując ich działania między odpowiedzialnymi z poszczególnych prowincji a odpowiedzialnym z Zarządu Generalnego.
2. Wzmocnić duszpasterstwo rodzin, aby przyjmować, słuchać, towarzyszyć i pomagać rodzinom w rozeznawaniu i integracji we wspólnocie. Komisje mogą stać się współpracownikami w duszpasterstwie zgodnie z wytycznymi naszego Zgromadzenia ds. Duszpasterstwa Rodzin. Możliwości te powinny być wykorzystywane do wspierania zainteresowania rodzin wstąpieniem do AMSF i przyciągania nowych powołań.
3. Stworzyć konkretne formy współpracy i wspólnej pracy jako Zgromadzenie, poprzez specjalne spotkania formacyjne i wymianę doświadczeń dla rodzin, które pragną się zintegrować lub już należą do AMSF.
4. Wzmocnić organizację AMSF poprzez tworzenie grup, komunikację i upowszechnianie materiałów na temat naszego charyzmatu i duchowości, poprzez działania, które sprawią, że poczują się aktywnymi uczestnikami misji.
5. Wzbudzać i wyszukiwać MSF zainteresowanych i dobrze przygotowanych do zaangażowania się w duszpasterstwo rodzin, a także, bardziej bezpośrednio, w animację i organizację AMSF.
6. Promować tworzenie centrów wsparcia i animacji rodzin we współpracy ze świeckimi, w tym z AMSF, oraz współpracować z diecezjalnymi ruchami rodzin i innymi podmiotami.
7. Zaktualizować Statut AMSF w każdej prowincji, zgodnie z możliwościami państwowymi i prowincji, oraz wdrażać je w każdej prowincji. Aktualizacja będzie wymagała zatwierdzenia przez Zarząd Generalny.

3. FORMACJA I POWOŁANIA

A. Linia inspirująca

Dla nas powołanie jest bijącym sercem obecnej misji MSF, a także owocem proroczej i konkretnej wizji, zdolnej budować przyszłość na solidnych fundamentach, zgodnie z nauką naszego Ojca Założyciela. Spadek powołań pokazuje nam, że dziś istnieje pilna potrzeba priorytetowego traktowania apostołstwa powołań. Dlatego dążymy do zapewnienia wysokiej jakości formacji, zarówno w fazie początkowej, jak i w formacji ciągłej. Dążąc do zwiększenia

liczby powołań, podchodzimy do młodzieży i dorosłych z szacunkiem i oddaniem, oferując im możliwości uczestnictwa i konsekwentnie dając świadectwo naszemu misyjnemu życiu zakonnemu.

B. Linie operacyjne

1. Promować rozwój powołaniowy poprzez wspieranie istniejących dzieł i formację formatorów, którzy będą zdolni prowadzić kandydatów w rozeznawaniu powołania w ich środowisku rodzinnym.
2. Promować kulturę powołaniową poprzez koordynację działań prowincji za pośrednictwem dedykowanej osoby kontaktowej, wzmacnianie ekipy powołaniowej poprzez wspieranie strategicznych centrów powołań oraz zachęcanie do współpracy międzyprowincjalnej i formacji powołań we wszystkich aspektach.
3. Inwestować w wykwalifikowane formowanie kompetentnych formatorów oraz w przygotowanie kandydatów do misji poprzez tworzenie wspólnych programów, wdrażanie zaktualizowanych wytycznych formacyjnych oraz dowartościowanie kompetencji teologicznych i pedagogicznych obecnych w Zgromadzeniu.
4. Zachęcać starszych współbraci do wspierania misji powołaniowej i formacyjnej, zwłaszcza poprzez modlitwę, uznając ich wartość duchową i doświadczenie oraz promując ich rolę jako świadków charyzmatu Czcigodnego Ojca Jeana Baptiste Berthier. Zachęcać również delegacje do finansowego wspierania Zgromadzenia.
5. Zaangażować się, za pośrednictwem komisji powołań i koordynatora na szczeblu prowincjalnym i generalnym, w promowanie poszukiwania i kierowania młodymi ludźmi i osobami świeckimi gotowymi do podjęcia misji, oferując programy formacyjne dostosowane do konkretnych możliwości każdej prowincji.
6. Zapewnić, za pośrednictwem komisji powołań prowincjalnych i generalnej, włączenie zasad synodalności i zgromadzeniowości do formacji początkowej, zachęcając do doświadczeń zanurzenia misyjnego, które umacniają charyzmatyczną tożsamość Misjonarzy Świętej Rodziny.

4. ŻYCIE WSPÓLNOTOWE

A. Linia inspirująca

Zainspirowani modelem życia Świętej Rodziny, kroczymy razem w świetle Ducha Świętego, czyniąc życie naszej wspólnoty zakonnej miejscem radości, w którym potwierdzamy naszą tożsamość jako dzieci Czcigodnego Ojca Jeana Baptiste'y Berthiera. Aby to osiągnąć, pielęgnujemy sztukę autentycznego słuchania, pamiętając, że to w ciszy serca Bóg do nas mówi, wzywa nas i przygotowuje do dzielenia się darem wiary, nadziei i miłości, znakiem rzeczywistej obecności Królestwa Bożego w Kościele lokalnym i znakiem sprzeciwu dla świata.

B. Linie operacyjne

1. Nie zapominać, że fundamentem naszego życia wspólnotowego jest wierność ślubom zakonnym posłuszeństwa, ubóstwa i czystości. Ślub posłuszeństwa w znacznym stopniu

przyczynia się do zachowania harmonijnej organizacji wspólnego życia zakonnego. Jednocześnie pamiętać i umacniać wartość pozycji przełożonego.

2. Wzmacniać świadomość odpowiedzialności każdego członka Zgromadzenia za rozwój życia wspólnotowego.

3. Rozwijać modlitwę wspólnotową i osobistą, która – zakorzeniona w słuchaniu Słowa Bożego, studiowaniu naszych Konstytucji, konferencjach, upomnieniach braterskich i nawróceniu serca – ukierunkowuje życie wspólnotowe i misję ku głębszemu uczestnictwu w działaniu Ducha Świętego.

4. Zachęcać do życia zakonnego zakorzenionego w naszych ślubach, przeżywanego z autentycznością i radykalizmem, aby obecność Królestwa była konkretnym światłem na przyszłość, a nie tylko pozorem.

5. Sekretarz Generalny powinien zapewnić skuteczną i stałą komunikację z Zarządami Prowincjalnymi i Przełożonymi Delegatami poprzez częste spotkania, narzędzia cyfrowe oraz specjalnie przeszkolony zespół do współpracy między sekretarzami i innymi osobami, zwłaszcza z młodzieżą.

6. Ożywić życie wspólnotowe i wzmocnić tożsamość MSF poprzez konkretne narzędzia, takie jak książeczka zawierająca modlitwy MSF.

7. Wyznaczyć członka MSF odpowiedzialnego za organizację profesjonalnej komunikacji na poziomie Zgromadzenia i połączenie wszystkich kanałów komunikacji (strony internetowe prowincji, odnowiona strona MSF „Misafa”, YouTube, Facebook, Instagram oraz film o MSF do celów powołaniowych).

5. ZARZĄDZANIE I SYNODALNOŚĆ

A. Linia inspirująca

Synodalność jest konstytutywnym wymiarem Kościoła, który realizuje się poprzez rozeznanie (tj. słuchanie, dialog, dzielenie się) oraz odnowione sprawowanie władzy na wszystkich szczeblach Zgromadzenia, otwarte na Ducha Świętego, angażujące każdego członka wspólnoty, aby wspólnie podążać i urzeczywistniać dziedzictwo Ojca Założyciela, aby nasze życie zakonne było siłą napędową nadziei i ubogacenia zarówno w Kościele powszechnym, jak i w Kościołach lokalnych.

B. Linie operacyjne

1. Promować ciągłą zmianę mentalności i stylu zarządzania w kierunku rosnącego ewangelicznego braterstwa i współodpowiedzialności, które na różne sposoby przyczyniają się do rozwoju misyjnego zapału wspólnoty.

2. Wybierać i/lub mianować przełożonych, którzy potrafią słuchać, rozeznawać i prowadzić dialog przed podjęciem decyzji, aby kierować tym, co należy czynić w wiernej służbie misji MSF.

3. Być otwartym na Ducha Świętego, który ma moc działania nie tylko przez przełożonych, ale także przez każdą wspólnotę i każdego członka naszego Zgromadzenia, zawsze zgodnie z naszymi zasadami.

4. Wzmacniać rolę sekretarza generalnego i sekretarzy prowincjalnych w wypełnianiu ich obowiązków w dziedzinie komunikacji (w tym w mediach społecznościowych i na stronach internetowych).
5. Zarząd Generalny powinien promować: wymianę i wizyty (w miarę możliwości) między członkami różnych Prowincji lub Delegacji; wspólnotowe obchody ważnych wydarzeń naszego Zgromadzenia pod wspólnym tematem; oraz programy formacji ciągłej mające na celu zrozumienie naszego charyzmatu i tożsamości.
6. Zapewnić narzędzia do planowania, monitorowania, ewaluacji i upowszechniania wdrażania decyzji kapituły w życiu i misji Zgromadzenia.
7. Zaleca się, aby nowy Zarząd Generalny powołał w ciągu sześciu miesięcy komisję do analizy obecnego modelu zarządzania. Wyniki ankiety i wszelkie proponowane zmiany mogą zostać przedstawione Radzie Zgromadzenia w 2027 r. (a w razie potrzeby również w 2029 r.).

V. DECYZJE

1. Wybór Przełożonego Generalnego

Przełożony Generalny – Ks. Agustinus Purnama MSF

2. Wybór Asystentów Generalnych

- I. Asystent Generalny i Wikariusz Generalny - Ks. Marian Ryszard Kołodziejczyk MSF
- II. Asystent Generalny - Ks. Pedro Alban Aguilar Cardenas MSF
- III. Asystent Generalny – Ks. Yohanes Aristanto Hari Setiawan MSF
- IV. Asystent Generalny - Ks. David Samianagnandaza Ravaoavy MSF

3. Zachować część główną domu rodzinnego Ks. Berthiera, a zniszczyć wszystko inne, nie budując kaplicy.

4. Aktualizacje i zmiany w Konstytucjach i Dyrektorium Generalnym

5. Kapituła Generalna zatwierdziła „Dokument końcowy XV Kapituły Generalnej Zgromadzenia MSF, Rzym 2025”.

**Jesteśmy synami Czcigodnego Ojca Jeana Baptiste'a Berthiera MS
Idziemy razem, by nieść nadzieję tym, którzy są daleko
z twórczą wiernością**

